

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88

www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«10» березня 2024 року

Старший слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Бугай Юлія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022000000001635 від 17.11.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Гончарову Михайлу Валерійовичу,
15.08.1966 року народження, уродженцю
м. Ростов-на-Дону, Російської Федерації,
громадянину Російської Федерації,
zareєстрованому і проживаючому за адресою:
т.о.т. України, АР Крим, м. Симферополь
вул. Олександра Невського, буд. 7,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- **ч. 5 ст. 27, ч. 2. ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України,** тобто пособництві у веденні агресивної війни вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Гончаров М.В.:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть

якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу

напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, у період з 24.02.2022 упродовж 2022 року та січня 2023 року Збройними Силами України проводяться успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Збройні Сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили РФ з окупованих територій України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами РФ систематичних ракетних ударів по містам і іншим населеним пунктам всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади РФ, командування ЗС РФ, правоохоронних і розвідувальних органів РФ, зокрема: Міністром оборони Російської Федерації Шойгу С.К., начальником Генерального штабу Збройних сил Російської Федерації Герасимовим В.В., секретарем Ради безпеки Російської Федерації Патрушевим М.П., директором Федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації Золотовим В.В., директором Федеральної служби безпеки Російської Федерації Бортніковим О.В., директором Служби зовнішньої розвідки Російської Федерації Нарішкіним С.Є. та іншими.

Разом з цим, встановлено, що до вищевказаних злочинних дій співучасники, діючи за попередньою змовою між собою, у невстановлений

досудовим розслідуванням час, задля виконання логістичних завдань щодо забезпечення військових формувань РФ зброєю, боєприпасами та перекиданням живої сили з інших частин РФ, до участі в збройній агресії проти України залучили Міністра транспорту РФ, а саме Савельєва Віталія Геннадійовича.

В свою чергу Савельєв В.Г., здійснюючи безпосереднє керівництво транспортною галуззю, доручив виконання поставленого йому завдання в частині забезпечення швидкого та безперешкодного перевезення залізничним транспортом особового складу, військової техніки ЗС РФ, а також матеріальних ресурсів і боєприпасів, необхідних для продовження збройної агресії проти України, керівнику Федерального Агентства залізничного транспорту РФ – Дружиніну Олексію Олександровичу 24.02.1973 р.н., який призначений на посаду заступника міністра транспорту РФ розпорядженням Уряду РФ № 105-р від 28.01.2022 р.

Так, керівник Федерального Агентства залізничного транспорту РФ Дружинін О.О., генеральний директор ВАТ «Російська залізниця» Белозеров О.В., генеральний директор т.з. ФДУП «Кримська залізниця» Гончаров М.В., починаючи з 24.02.2022 року і по теперішній час, маючи на меті сприяти вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни, попередньо змовились про забезпечення перевезення залізничним транспортом особового складу, боєприпасів, військової техніки та іншого вантажу для ЗС РФ, тим самим надавши засоби та усунувши перешкоди для ведення агресивної війни.

При цьому, Белозеров О.В., Гончаров М.В., Казаков А.В., Дружинін О.О., усвідомлювали, що міжнародними договорами та двосторонніми угодами між Україною та РФ заборонено розв'язання агресивних воєнних дій проти України, розуміли злочинний характер своїх дій, спрямованих на перевезення особового складу, боєприпасів, військової техніки та іншого вантажу ЗС РФ для їх подальшого використання у веденні агресивної війни проти України.

Федеральне агентство залізничного транспорту РФ на чолі з Дружиніним О.О. відповідно до Положення про Федеральне агентство залізничного транспорту РФ, затвердженого Постановою Уряду Російської Федерації від 30.07.2004 р. № 397, є федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з реалізації державної політики, надання державних послуг та управління державним майном у сфері залізничного транспорту.

Федеральне агентство залізничного транспорту перебуває у віданні Міністерства транспорту Російської Федерації.

Вказане агентство здійснює свою діяльність безпосередньо і через свої територіальні органи у взаємодії з іншими федеральними органами виконавчої влади, органами виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та іншими організаціями.

Дружинін О.О. як керівник Федерального агентства залізничного транспорту РФ відповідно до Положення про Федеральне агентство залізничного транспорту РФ, несе персональну відповідальність за виконання покладених на Агентство повноважень, а тому наділений наступними функціональними обов'язками:

подає Міністру транспорту РФ пропозиції про призначення на посади та про звільнення з посади керівника територіальних органів Агентства;

подає Міністру транспорту РФ проект щорічного плану та прогнозуючи показники діяльності Агентства, а також звіт щодо його виконання;

в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посади керівників підвідомчих федеральних державних унітарних підприємств та федеральних державних установ, укладає, змінює, розриває із зазначеними керівниками трудові договори;

на підставі та на виконання Конституції Російської Федерації, федеральних конституційних законів, федеральних законів, актів Президента Російської Федерації, Уряду Російської Федерації та Міністерства транспорту Російської Федерації видає накази з питань, що віднесені до сфери діяльності Агентства.

Дружинін О.О., з метою сприяння вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни, у невстановлені досудовим розслідуванням часі та місці змовився про транспортування особового складу, боєприпасів і техніки ЗС РФ з Генеральним директором ВАТ «Російська залізниця» Белозеровим О.В.

Белозеров Олег Валентинович з 20.08.2015 р. є Генеральним директором – головою правління відкритого акціонерного товариства «Російська залізниця» (далі – ВАТ «РЗ»), яке відповідно до указу Президента РФ № 678 від 17.12.2016 «Про визначення єдиних виконавців послуг з організації та здійснення військових та спеціальних залізничних перевезень», а також Постанови уряду РФ № 1590 від 31.12.2016 року «Про надання послуг з організації та здійснення військових та спеціальних залізничних перевезень» є єдиним виконавцем військових та спеціальних перевезень.

Відповідно до Федерального закону № 29-ФЗ від 27.12.2003р. «Об особенностях управления и распоряжения имуществом железнодорожного транспорта» основним власником залізничної інфраструктури та найбільшим перевізником російської мережі залізниць є російська державна вертикально інтегрована компанія ВАТ «РЗ».

Відповідно до пунктів 77, 79, 80 глави XII статуту ВАТ «РЗ» Генеральний директор – голова правління товариства є одноособовим виконавчим органом товариства та здійснює керівництво поточною діяльністю товариства.

Окрім цього, Генеральний директор – голова правління товариства розпоряджається майном товариства для здійснення його поточної діяльності в межах, встановлених законодавством РФ та даним статутом.

При здійсненні керівництва ВАТ «РЗ» Белозеров О.В. як Генеральний директор – голова правління наділений повноваженнями, які у повній мірі дозволяли йому визначати політику діяльності товариства, розпоряджатись майном товариства, впроваджувати необхідні заходи задля реалізації управлінських рішень та контролювати стан їх виконання.

Таким чином, Генеральний директор – голова правління ВАТ «РЗ», Белозеров О.В. мав адміністративно-господарські та організаційно-розпорядчі повноваження щодо визначення напрямку поточної діяльності товариства, зокрема і використання майна підприємства для переміщення збройних формувань РФ, безпосередньо здійснював прийняття необхідних для цього рішень та контролював їх виконання.

Крім того, з метою сприяння вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни Дружинін О.О. та Белозеров О.В. у невстановлені досудовим розслідуванням часі та місці змовились з директором так званого Федерального державного унітарного підприємства «Кримська залізниця» Гончаровим М.В.

23.12.2014 Розпорядженням Ради міністрів Республіки Крим № 1457-р створено так зване Державне унітарне підприємство Республіки Крим «Кримська залізниця». Відповідно до наказу Федерального агентства залізничного транспорту № 122 від 30.06.2021 р. на посаду генерального директора Федерального державного унітарного підприємства «Кримська залізниця» призначено Гончарова М.В.

Відповідно до статуту т.з. ФГУП «Кримська залізниця», затвердженого наказом Федерального агентства залізничного транспорту РФ від 14.01.2016 № 14, основними цілями підприємства є забезпечення потреб держави, юридичних та фізичних осіб у залізничних перевезеннях, роботах та послугах, що здійснюються (надаються) Підприємством.

Підприємство виконує наступні види діяльності:

1) надання послуг із використання інфраструктури залізничного транспорту загального користування та інших послуг, пов'язаних із наданням цієї інфраструктури (її елементів);

2) надання послуг з надання залізничних колій незагального користування, що належать підприємству;

3) виконання робіт з експлуатації, утримання та ремонту інфраструктури залізничного транспорту загального користування та залізничних колій незагального користування;

4) перевезення пасажирів, вантажів, багажу та вантажобагажу залізничним транспортом загального користування, у тому числі для державних потреб, військові та спеціальні залізничні перевезення;

6) транспортування вантажів (переміщення вантажів без укладання договору перевезення) залізничними коліями загального та незагального користування;

7) вантажно-розвантажувальна діяльність на залізничних коліях загального та незагального користування.

Генеральний директор є одноосібним виконавчим органом т.з. ФДУП «Кримська залізниця».

Генеральний директор призначається власником майна підприємства у порядку, встановленому законодавством РФ.

Генеральний директор діє від імені підприємства без довіреності, у тому числі представляє його інтереси, вчиняє в установленому порядку угоди від імені Підприємства, затверджує структуру та штати Підприємства, здійснює прийом на роботу працівників підприємства, укладає з ними, змінює та припиняє трудові договори, видає накази, видає доручення у порядку, встановленому законодавством.

Гончаров М.В. здійснює нагляд за виконанням підлеглими працівниками завдань по своєчасному та безперешкодному здійсненню військових перевезень залізничним транспортом, належного та своєчасного обслуговування вказаного

транспорту та надавання вантажно-розвантажувальних послуг на залізничних коліях загального та незагального користування.

Основним шляхом перевезення військових вантажів з РФ до АР Криму з 24.02.2022 був Керченський міст, але у зв'язку з неодноразовим пошкодженням вищевказаного мосту залізничні перевезення російського озброєння, боєприпасів та особового складу на тимчасово окуповані території було паралізовано.

У зв'язку з чим, беручи до уваги, що Донецька та Луганська залізниці створені та функціонують з 2015 року, всередині доріг відпрацьовано технологічні та організаційні зв'язки, штатна структура сформована за аналогією з ВАТ «РЖД», Дружинін О.О., Гончаров М.В., Казаков А.В., Белозеров О.В. та інші особи, 01.06.2023 під час робочої наради прийняли рішення №АД-25 щодо створення на базі Трансграничного концерну «Залізні дороги Донбасу» нового підприємства - т.з. ФДУП «Залізниці Новоросії», яке об'єднує в собі тимчасово окуповані території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей

05.06.2023 Дружинін О.О. затвердив наказ №284/к про призначення громадянина РФ Казакова Андрія Вікторовича на посаду виконуючого обов'язки так званого Федерального державного унітарного підприємства «Залізниці Новоросії», який також доєднався до змови Дружиніна О.О., Белозерова О.В. і Гончарова М.В. про забезпечення перевезення особового складу і озброєння ЗС РФ для їх використання в агресивній війні проти України.

Для функціонування новоствореного підприємства, відповідно до наказів Дружиніна О.О., генеральний директор т.з. ФДУП «Кримська залізниця» Гончаров М.В. та в.о. генерального директора т.з. ФДУП «Залізниці Новоросії» Казаков А.В. налагодили схему руху транспортної розв'язки між підпорядкованими їм підприємствами завдяки рухомому та нерухомому майну, яке знаходиться на балансі ВАТ «Російська залізниця», наданому генеральним директором Белозеровим О.В.

У подальшому, для налагодження логістичних завдань щодо перевезення російського озброєння, боєприпасів та особового складу, Дружинін О.О., Гончаров М.В., Казаков А.В. та Белозеров О.В., реалізуючи спільний злочинний умисел, діючи за попередньою змовою, використовуючи своє службове становище, надаючи відповідні вказівки і розпорядження підлеглим працівникам створили альтернативний шлях перевезення залізничним транспортом військових вантажів по маршруту: АР Крим- смт. Якимівка, Мелітопольського р-ну, Запорізької обл.- м. Бердянськ, Запорізької обл.- м. Маріуполь, Донецької обл. до Ростовської області РФ.

Основними цілями т.з. ФДУП «Залізниці Новоросії» є здійснення перевезення вантажів та пасажирів, а також надання на підставі окремих договорів послуг щодо використання залізничних колій для забезпечення потреб у перевезенні вантажів та пасажирів у певному регіоні залізничної транспортної мережі.

Керівництво діяльністю т.з. ФДУП «Залізниці Новоросії» здійснює Генеральний директор, який відповідно до покладених на нього обов'язків:

несе повну відповідальність за стан та діяльність ДП Донецька залізниця;

діє без довіреності від імені ФДУП «Залізниця Новоросії», представляє його у всіх установах, організаціях та органах державної влади;
розпоряджається грошима та майном підприємства;
укладає угоди, договори, угоди, видає доручення, відкриває у банківських установах поточний та інші рахунки;

у межах своєї компетенції видає накази, розпорядження, затверджує інструкції та дає вказівки, обов'язкові для виконання всіма виробничими, функціональними структурними підрозділами та відокремленими підрозділами, а також затверджує плани їхньої виробничо-фінансової діяльності.

Тобто, Казаков А.В. як генеральний директор т.з. ФДУП «Залізниця Новоросії» забезпечив здійснення військових перевезень залізничним транспортом, обслуговування вказаного залізничного транспорту та надавання вантажно-розвантажувальних послуг на ввіреній йому ділянці залізниці.

Таким чином, керівник Федерального агентства залізничного транспорту РФ Дружинін О.О., генеральний директор ВАТ «Російська залізниця» Белозеров О.В., генеральний директор т.з. ФДУП «Кримська залізниця» Гончаров М.В. в період з 24.02.2022 по сьогодні та в.о. генерального директора т.з. ФДУП «Залізниця Новоросії» Казаков А.В. в період з 05.06.2023 по сьогодні попередньо змовившись, забезпечили швидке та безперешкодне перевезення залізничним транспортом особового складу, боєприпасів, військової техніки та іншого вантажу збройним силам РФ, тим самим надавши вищому керівництву РФ та ЗС РФ засоби та усунувши перешкоди у веденні агресивної війни проти України.

У зв'язку з цим, Гончаров Михайло Валерійович, 15.08.1966 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, а саме в пособництві вищому керівництву РФ та ЗС РФ у веденні агресивної війни вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Олег ШНАЙДЕР

«14» березня 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом. а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції**

Юлія БУГАЙ

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31. тел. (044) 255-84-88

www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

СООБЩЕНИЕ

о подозрении

г. Киев

«19» марта 2024 года

Старший следователь 2 отдела 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления Службы безопасности Украины лейтенант юстиции Бугай Юлия Романовна, рассмотрев материалы досудебного расследования, внесенного в Единый реестр досудебных расследований за № 42022000000001635 от 17.11.2022, установивши наличие доказательств для уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, согласно ст.ст. 40, 42, 276-278 УПК Украины,-

СООБЩИЛ:

Гончарову Михаилу Валерьевичу,
15.08.1966 года рождения, уроженцу
г. Ростов-на-Дону, Российской Федерации,
гражданину Российской Федерации,
зарегистрированному и проживающему по
адресу: т.о.т. Украина, АР Крым,
г. Симферополь ул. Александра Невского,
дом. 7,

о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного:

- ч. 5 ст. 27, ч. 2. ст. 28, ч. 2 ст. 437 УК Украины, то есть пособничестве в ведении агрессивной войны совершено по предварительному сговору группой лиц.

Фактические обстоятельства уголовного правонарушения, в совершении которого подозревается Гончаров М.В.

С 19 февраля 2014 г. представителями Российской Федерации (далее -- РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокировку и захват административных зданий и ключевых

объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и Севастополя. 18 марта 2014 г. РФ объявила об официальном включении Крыма в состав РФ.

Одновременно с этим, в течение марта и начале апреля 2014 г. под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых РФ, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по сей день.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Дата начала временной оккупации РФ отдельных территорий Украины - 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными РФ с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы РФ (в том числе оккупационной администрацией РФ) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Республики Беларусь и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось заданием ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов на всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ) и др.»).

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается вооруженному сопротивлению.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В соответствии с требованиями ст. 25 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18 октября 1907 года, которые являются Нотой Министерства иностранных дел СССР в отношении Гагской конвенции и деклараций 1899 и 1907 годов от 05.03.13. вызванные правительством СССР, предусмотренный запрет атаковать или бомбардировать любым способом незащищенные города, поселения, дома или здания.

Статьей 7 Закона Украины «О правопреемстве Украины» от 12 сентября 1991 года определено, что Украина является правопреемником прав и обязанностей по международным договорам Союза ССР, которые не противоречат Конституции Украины и интересам республики.

Статья 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающийся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года и статья 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, запрещают акты насилия или угроз насилием, обладающим основной целью терроризировать гражданское население как и сам террор гражданского населения.

Статья 52 Протокола I запрещает совершать нападения на гражданские объекты и указывает на то, что нападения должны строго ограничиваться объектами, которые по своему характеру, размещению, назначению или использованию вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах дает явное военное превосходство.

В свою очередь, часть 2 статьи 54 Протокола I защищает гражданские объекты, необходимые для выживания гражданского населения. В частности, запрещено подвергать нападению или уничтожать, выводить или доводить до негодности объекты, необходимые для выживания гражданского населения, такие как запасы продуктов питания, сельскохозяйственные районы, производящие продовольствие, посевы, скот, сооружения для обеспечения питьевой водой и запасы последней, а также ирригационные сооружения специально с целью не допустить использования их гражданским населением

или противной стороной как средства поддержания существования, независимо от мотивов, будто вызвать голод среди гражданских лиц, принудить их к выезду или по какой-либо другой причине.

Кроме того, статья 57 указанного Протокола отмечает, что при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданские лица и гражданские объекты. В связи с чем должны соблюдаться, в том числе, такие меры предосторожности.

Те, кто планирует нападение или принимает решение о его совершении: делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами. и что согласно положению настоящего Протокола нападение на них не запрещено; принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного вреда гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму; воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным в отношении конкретной и прямой военной выгоды, которое предполагается получить; нападение отменяется или останавливается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите, или что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранение гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного превосходства, которое предполагается получить.

Принимая меры по отражению вооруженной агрессии РФ, в период с 24.02.2022 в течение 2022 года и января 2023 года Вооруженными Силами Украины проводятся успешные контрнаступательные действия, что позволило освободить из-под оккупации ВС РФ территории Киевской, Сумской, Черниговской, Харьковской отдельных районов Запорожской, Херсонской, Донецкой и Луганской областей.

Понимая, что первоначальный план в сжатые сроки захватить и оккупировать территорию Украины не реализовано, а Вооруженные Силы своими контрнаступательными действиями продолжают вытеснять вооруженные силы РФ с оккупированных территорий Украины, представителями Российской Федерации, действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц между собой, осознавая тяжелые последствия в виде гибели и ранения большого количества лиц, создание непригодных условий для существования гражданского населения Украины, желая наступления таких последствий, разработали план, направленный на терроризацию гражданского населения Украины путем нанесения вооруженными силами РФ систематических ракетных ударов по городам и другим населенным пунктам всей территории Украины, которые наносят

значительные разрушения и гибели людей, а также нанесение ударов по объектам гражданской инфраструктуры, необходимых для выживания мирных жителей, с целью запугать гражданское население Украины, прекратить работу промышленных предприятий, создать условия для постоянного напряжения в обществе, преследуя таким образом целью заставить руководство Украины пойти на выгодные для РФ территориальные и политические уступки.

Руководство вышеуказанными преступными действиями осуществляется представителями властей РФ, командованием ВС РФ, правоохранительных и разведывательных органов РФ, в частности: Министром обороны Российской Федерации Шойгу С.К., начальником Генерального штаба Вооруженных сил Российской Федерации Герасимовым В.В., секретарем Совета безопасности Российской Федерации Патрушевым М.П., директором Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации Золотовым В.В., директором Федеральной службы безопасности Российской Федерации Бортниковым А.В., директором Службы внешней разведки Российской Федерации Нарышкиным С.Е. и другими.

Вместе с этим, установлено, что к вышеуказанным преступным действиям соучастники, действуя по предварительному сговору между собой, в неустановленное досудебное расследование время, для выполнения логистических задач по обеспечению военных формирований РФ оружием, боеприпасами и опрокидыванием живой силы из других частей РФ, к участию в вооруженной агрессии против Украины привлекли Министра транспорта РФ, а именно Савельева Виталия Геннадиевича.

В свою очередь, Савельев В.Г., осуществляя непосредственное руководство транспортной отраслью, поручил выполнение поставленной ему задачи в части обеспечения быстрой и беспрепятственной перевозки железнодорожным транспортом личного состава, военной техники ВС РФ, а также материальных ресурсов и боеприпасов, необходимых для продолжения вооруженной агрессии против Украины, руководителю Федерального Агентства железнодорожного транспорта РФ – Дружинину Алексею Александровичу 24.02.1973 г.р. , назначенному на должность заместителя министра транспорта РФ распоряжением Правительства РФ № 105-р от 28.01.2022 г.

Так, руководитель Федерального Агентства железнодорожного транспорта РФ Дружинин О.А., генеральный директор ОАО «Русская железная дорога» Белозеров О.В. , генеральный директор т.н. ФГУП «Крымская железная дорога» Гончаров М.В., начиная с 24.02.2022 года и по настоящее время, преследуя цель содействия высшему руководству РФ и ВС РФ в ведении агрессивной войны, предварительно сговорились об обеспечении перевозки железнодорожным транспортом личного состава, боеприпасов, военной техники и другого груза для ВС РФ, тем самым предоставив средства и устранив препятствия ведению агрессивной войны.

При этом Белозеров А.В., Гончаров М.В., Казаков А.В., Дружинин А.А., осознавали, что международными договорами и двусторонними соглашениями между Украиной и РФ запрещено решение агрессивных военных действий против Украины, понимали преступный характер своих действий, направленных на перевозку личного состава, боеприпасов, военной техники и другого груза ВС

РФ для их дальнейшего использования в ведении агрессивной войны против Украины.

Федеральное агентство железнодорожного транспорта РФ во главе с Дружининым О.А. в соответствии с Положением о Федеральном агентстве железнодорожного транспорта РФ, утвержденным Постановлением Правительства Российской Федерации от 30.07.2004 г. № 397, является федеральным органом исполнительной власти, осуществляющим функции по реализации государственной политики, предоставлению государственных услуг и управлению государственным имуществом в сфере железнодорожного транспорта.

Федеральное агентство железнодорожного транспорта находится в ведении Министерства транспорта русской Федерации.

Указанное агентство осуществляет свою деятельность конкретно и через свои территориальные органы во содействии с другими федеральными органами исполнительной власти, органами исполнительной власти субъектов русской Федерации, органами местного самоуправления, публичными объединениями и другими организациями.

Дружинин О.А. как руководитель Федерального агентства железнодорожного транспорта РФ в соответствии с Положением о Федеральном агентстве железнодорожного транспорта РФ, несет персональную ответственность за выполнение возложенных на Агентство полномочий, а потому наделен следующими функциональными обязанностями:

подает Министру транспорта РФ предложения о назначении на должности и об освобождении от должности руководителя территориальных органов Агентства;

представляет Министру транспорта РФ проект ежегодного плана и прогнозируя показатели деятельности Агентства, а также отчет по его выполнению;

в установленном порядке назначает на должность и освобождает от должности руководителей подведомственных федеральных государственных унитарных предприятий и федеральных государственных учреждений, заключает, изменяет, разрывает с указанными руководителями трудовые договоры;

на основании и исполнении Конституции Российской Федерации, федеральных конституционных законов, федеральных законов, актов Президента Российской Федерации, Правительства Российской Федерации и Министерства транспорта Российской Федерации издает приказы по вопросам, отнесенным к сфере деятельности Агентства.

Дружинин О.А., с целью содействия высшему руководству РФ и ВС РФ в ведении агрессивной войны, в неустановленном досудебном расследовании времени и месте сговорился о транспортировке личного состава, боеприпасов и техники ВС РФ с Генеральным директором ОАО «Российская железная дорога» Белозеровым А.В. .

Белозеров Олег Валентинович с 20.08.2015 г. является Генеральным директором – председателем правления открытого акционерного общества «Русская железная дорога» (далее – ОАО «РЗ»), которое согласно указу

Президента РФ № 678 от 17.12.2016 «Об определении единых исполнителей услуг по организации и осуществления военных и специальных железнодорожных перевозок», а также Постановления правительства РФ № 1590 от 31.12.2016 г. «О предоставлении услуг по организации и осуществлению военных и специальных железнодорожных перевозок» является единственным исполнителем военных и специальных перевозок.

Согласно Федеральному закону №29-ФЗ от 27.12.2003г. «Об особенностях управления и распоряжения имуществом железнодорожного основным владельцем железнодорожной инфраструктуры и крупнейшим перевозчиком российской сети железных дорог является российская государственная вертикально интегрированная компания ОАО «РЗ» .

В соответствии с пунктами 77, 79, 80 главы XII устава ОАО «РЖД» Генеральный директор – председатель правления общества является единоличным исполнительным органом общества и осуществляет руководство текущей деятельностью общества.

Кроме того, Генеральный директор – председатель правления общества распоряжается имуществом общества для осуществления его текущей деятельности в пределах, установленных законодательством РФ и данным уставом.

При осуществлении руководства ОАО "РЗ" Белозеров А.В. как Генеральный директор – председатель правления наделен полномочиями, которые в полной мере позволяли ему определять политику деятельности общества, распоряжаться имуществом общества, предпринимать необходимые меры для реализации управленческих решений и контролировать состояние их выполнения.

Таким образом, Генеральный директор – председатель правления ОАО «РЖД», Белозеров А.В. имел административно-хозяйственные и организационно-распорядительные возможности по определению направления текущей деятельности общества, в том числе и использования имущества компании для перемещения вооруженных формирований РФ, конкретно осуществлял принятие нужных для этого решений и контролировал их выполнение.

Кроме того, в целях содействия высшему руководству РФ и ВС РФ в ведении агрессивной войны Дружинин А.А. и Белозеров О.В. в неустановленном досудебном расследовании времени и месте сговорились с директором так называемого Федерального государственного унитарного предприятия «Крымская железная дорога» Гончаровым М.В.

23.12.2014 Распоряжением Совета министров Республики Крым №1457-р создано так называемое Государственное унитарное предприятие Республики Крым «Крымская железная дорога». Согласно приказу Федерального агентства железнодорожного транспорта № 122 от 30.06.2021 г. на должность генерального директора Федерального государственного унитарного предприятия «Крымская железная дорога» назначен Гончаров Н.В.

Согласно уставу т.н. ФГУП «Крымская железная дорога», утвержденного приказом Федерального агентства железнодорожного транспорта РФ от 14.01.2016 № 14, основными целями предприятия являются обеспечение нужд

государства, юридических и физических лиц в железнодорожных перевозках, работах и услугах, оказываемых Предприятием.

Предприятие выполняет следующие виды деятельности:

1) предоставление услуг по использованию инфраструктуры железнодорожного транспорта общего пользования и других услуг, связанных с предоставлением этой инфраструктуры (ее элементов);

2) предоставление услуг по предоставлению железнодорожных путей необщего пользования, принадлежащих предприятию;

3) выполнение работ по эксплуатации, содержанию и ремонту инфраструктуры железнодорожного транспорта общего пользования и железнодорожных путей необщего пользования;

4) перевозка пассажиров, грузов, багажа и грузобагажа железнодорожным транспортом общего пользования, в том числе для государственных нужд, военные и специальные железнодорожные перевозки;

б) транспортировку грузов (перемещение грузов без заключения договора перевозки) железнодорожными путями общего и необщего пользования;

7) погрузочно-разгрузочная деятельность на железнодорожных путях общего и необщего пользования.

является единоличным исполнительным органом т.н. ФГУП «Крымская железная дорога».

Генеральный директор назначается собственником имущества компании в порядке, установленном законодательством РФ.

Генеральный директор действует от имени предприятия без доверенности, в том числе представляет его интересы, совершает в установленном порядке соглашения от имени Предприятия, утверждает структуру и штаты Предприятия, осуществляет прием на работу работников предприятия, заключает с ними, изменяет и прекращает трудовые договоры, выдает приказы, выдает доверенность в порядке, установленном законодательством.

Гончаров М.В. осуществляет надзор за выполнением подчиненными работниками задач по своевременному и беспрепятственному осуществлению военных перевозок железнодорожным транспортом, надлежащего и своевременного обслуживания указанного транспорта и предоставления погрузочно-разгрузочных услуг на железнодорожных путях общего и необщего пользования.

Основным путем перевозки военных грузов из РФ в АР Крым с 24.02.2022 был Керченский мост, но в связи с неоднократным повреждением вышеуказанного моста железнодорожные перевозки российского вооружения, боеприпасов и личного состава на временно оккупированные территории были парализованы.

В связи с чем, учитывая, что Донецкая и Луганская железные дороги созданы и функционируют с 2015 года, внутри дорог отработаны технологические и организационные связи, штатная структура сформирована по аналогии с ОАО «РЖД», Дружинин А.А., Гончаров М.В., Казаков А.В., Белозеров О.В. и другие лица, 01.06.2023 г. во время рабочего совещания приняли решение №АД-25 о создании на базе Трансграничного концерна «Железные дороги Донбасса» нового предприятия – т.н. ФГУП «Железные

дороги Новороссии», объединяющий в себе временно оккупированные территории Донецкой, Луганской, Запорожской и Херсонской областей.

05.06.2023 Дружинин О.А. утвердил приказ №284/к о назначении гражданина РФ Казакова Андрея Викторовича на должность исполняющего обязанности так называемого Федерального государственного унитарного предприятия «Железные дороги Новороссии», также присоединившегося к сговору Дружинина О.А., Белозерова О.В. и Гончарова М.В. об обеспечении перевозки личного состава и вооружении ВС РФ для их использования в агрессивной войне против Украины.

Для функционирования вновь созданного предприятия, согласно приказам Дружинина О.А., генеральный директор т.н. ФГУП «Крымская железная дорога» Гончаров М.В. и и.о. генерального директора т.н. ФГУП «Железные дороги Новороссии» Казаков А.В. наладили схему движения транспортной развязки между подчиненными им предприятиями благодаря движимому и недвижимому имуществу, находящемуся на балансе ОАО «Российская железная дорога», предоставленном генеральным директором Белозеровым А.В.

В дальнейшем, для налаживания логистических задач по перевозке российского вооружения, боеприпасов и личного состава Дружинин А.А., Гончаров М.В., Казаков А.В. и Белозеров А.В., реализуя совместный преступный умысел, действуя по предварительному сговору, используя свое служебное положение, предоставляя соответствующие указания и распоряжения подчиненным работникам создали альтернативный путь перевозки железнодорожным транспортом военных грузов по маршруту: АР Крым- пгт. Акимовка, Мелитопольского р-на, Запорожской обл.- г. Бердянск, Запорожской обл.- г. Мариуполь, Донецкой обл. в Ростовскую область РФ.

Основными целями т.н. ФГУП "Железные дороги Новороссии" является осуществление перевозки грузов и пассажиров, а также предоставление на основании отдельных договоров услуг по использованию железнодорожных путей для обеспечения потребностей в перевозке грузов и пассажиров в определенном регионе железнодорожной транспортной сети.

Руководство деятельностью т.н. ФГУП «Железные дороги Новороссии» осуществляет Генеральный директор, который в соответствии с возложенными на него обязанностями:

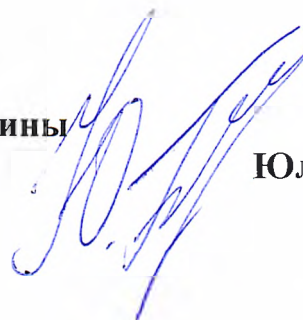
- несет полную ответственность за состояние и деятельность ГП Донецкая железная дорога;
- действует без доверенности от имени ФГУП «Железные дороги Новороссии», представляет его во всех учреждениях, организациях и органах государственной власти;
- распоряжается деньгами и имуществом компании;
- заключает сделки, договоры, сделки, выдает поручения, открывает в банковских учреждениях текущий и другие счета;
- в пределах своей компетенции издает приказы, распоряжения, утверждает инструкции и дает указания, обязательные для выполнения всеми производственными, функциональными структурными подразделениями и обособленными подразделениями, как и утверждает планы их производственно-финансовой деятельности.

То есть, Казаков А.В. как генеральный директор т.н. ФГУП «Железные дороги Новороссии» обеспечил осуществление военных перевозок железнодорожным транспортом, обслуживание указанного железнодорожного транспорта и предоставление погрузочно-разгрузочных услуг на вверенном ему участке железной дороги.

Таким образом, руководитель Федерального агентства железнодорожного транспорта РФ Дружинин О.А., генеральный директор ОАО «Российская железная дорога» Белозеров О.В., генеральный директор т.н. ФГУП «Крымская железная дорога» Гончаров М.В. в период с 24.02.2022 по сегодня и и.о. генерального директора т.н. ФГУП «Железные дороги Новороссии» Казаков А.В. в период с 05.06.2023 по сегодняшний день предварительно сговорившись, обеспечили быструю и беспрепятственную перевозку железнодорожным транспортом личного состава, боеприпасов, военной техники и другого груза вооруженным силам РФ, тем самым предоставив высшему руководству РФ и ВС РФ средства и устранив препятствия в ведении агрессии Украины.

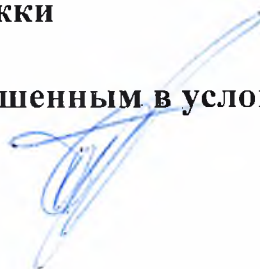
В связи с этим, Гончаров Михаил Валерьевич, 15.08.1966 года рождения, подозревается в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 УК Украины, а именно в пособничестве высшему руководству РФ и ВС РФ в ведении агрессивной войны совершенное по предварительному сговору группой лиц.

**Старший следователь 2 отдела
3 управление досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
лейтенант юстиции**

Юлия БУГАЙ

**«СОГЛАСОВАНО»
Прокурор первого отдела управления
процессуального руководства и поддержки
публичного обвинения Департамента
противодействия преступлениям, совершенным в условиях
вооруженного конфликта,
Офиса Генерального прокурора**

Олег ШНАЙДЕР

«14» марта 2024 года

Одновременно, в соответствии с требованиями ст.ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в совершении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения. Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальные права и обязанности одновременно с их сообщением, лицом, осуществляющим такое сообщение.

Подозреваемый / _____ / _____
" ____ " год. « ____ » минут « ____ » _____ 2024 года

О подозрении мне сообщено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____
" ____ " год. « ____ » минут « ____ » _____ 2024 года

Защитник : _____

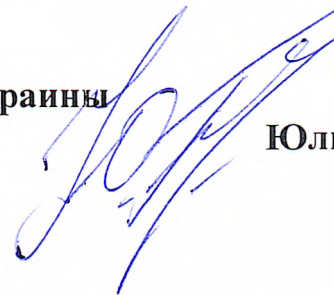
Письменное сообщение о подозрении вручил:

Старший следователь 2 отдела

3 управление досудебного расследования

Главного следственного управления СБ Украины

лейтенант юстиции

Юлия БУГАЙ